

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 27Csp/41/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318202355
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Maniačková
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2019:2318202355.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta sudkyňou JUDr. Katarínou Maniačkovou v spore žalobkyne: J. G., nar. XX.X.XXXX, bytom K. XXXX/X, Š., štátny občan SR, zastúpený Mgr. Stanislavou Tichou, advokátkou, so sídlom Zakvášov 1519/55, Považská Bystrica, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516 o zaplatenie 1.379,72 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1379,72 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,0 % ročne zo sumy 1379,72 eur od 15.6.2016 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok za žalobu v sume 82,50 eur do troch od právoplatnosti tohto rozsudku na účet Okresného súdu Galanta.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 13.3.2018 domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 1.379,72 Eur, titulom bezdôvodného obohatenia a nahradiť trovy predmetného konania. V podanej žalobe žalobkyňa uviedla, že so žalovaným uzavrela Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej aj ako „Zmluva“), na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobkyni sumu vo výške 1.500 Eur so splatnosťou 42 mesačných splátok s výškou splátky (vrátane úrokov) v sume 80,37 Eur, s celkovou čiastkou na úhradu 3.375,54 Eur, s predpokladanou RPMN za úver 70,01%, ročnou úrokovou sadzbou úveru 70,01%, priemernou RPMN za úver 47,29% a poskytnutou čiastkou revolvingu 790,84 Eur. Žalovaný následne schválil žalobcovi revolvingový úver (bod 6 Žiadosti/Zmluvy) a podpísal žiadosť/zmluvu, s podmienkami: poskytnutá čiastka revolvingu vo výške 1.350 Eur so splatnosťou 42 mesačných splátok s výškou splátky vrátane úrokov 72,33 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3.037,86 Eur, RPMN za úver 66,89%, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, priemerná RPMN za úver vo výške 47,29%, poskytnutá čiastka revolvingu 711,73 Eur, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,75%. Uvádza, že žiadosť v bode 8 obsahuje Dohodu o poskytnutí služby „na základe ktorého sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení podmienok „službu“ spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch splátok úveru, pričom dlžník sa zaviazal zaplatiť za túto službu veriteľovi odplatu vo výške 215,75 Eur. Súčasne obsahuje aj Dohodu o poskytnutí služby aj vo vzťahu k revolvingovému úveru. Bod 7 obsahuje dohodu, v zmysle ktorej dlžník s veriteľom odkazuje na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach o revolvingovom úvere na zadnej strane žiadosti/zmluvy, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou žiadosti/zmluvy s tým, že sa s nimi oboznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať (obe strany). Uzatvorená úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou a zároveň zmluvou o

spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Tento zákon v § 9 ods. 2 upravuje tzv. obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z obsahu formulára úverovej zmluvy predloženej žalobkyni na podpis žalovaným je zrejmé, že vo vzťahu k obligatórnym náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere, táto má nedostatky, že v nej absentuje údaj konečnej splatnosti úveru, absentuje výška splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, splatnosť jednotlivých splátok zahŕňajúc prvú a poslednú splátku. Absentuje údaj o presnej výške úveru, ako povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to z dôvodov, že v bode 5 žiadosti/zmluvy, ktorá je návrhom na uzatvorenie zmluvy je úverový limit 1500 Eur a nie je v súlade s údajom o výške úveru uvedeného v akceptácii návrhu v bode 6 zmluvy/žiadosti, kde je úverový limit 1.350 Eur. Dohoda obsiahnutá v bode 8 žiadosti/zmluvy je neprijateľnou podmienkou, nakoľko sa žalovaný zaviazal, že žalobkyni poskytne úver vo výške 1.350 Eur, žalovaný však v skutočnosti vyplatil žalobkyni len sumu 1.155 Eur, čo odôvodnil tým, že ku dňu poskytnutia úveru podľa úverovej zmluvy bol splatný poplatok za poskytnutie služby podľa oznámenia o schválení úveru vo výške 194,50 Eur. Rovnako tak aj dohodu, súhlas so započítaním obsiahnutú v bode 10 zmluvných dojednaní Zmluvy, ktoré boli prílohou žiadosti/zmluvy možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko odporuje ratio legis inštitútu úveru tým, že žalovaný poskytuje žalobkyni nižší úver ako bolo dojednané. Žalobkyňa v žalobe upozorňuje na nesúlad ohľadne RPMN, nakoľko údaj o výške RPMN úveru uvedený v bode 5 žiadosti/zmluvy (70,01%), ktorá je návrhom na uzatvorenie zmluvy nie je v súlade s údajom o výške RPMN úveru uvedený v akceptácii návrhu v bode 6 zmluvy/žiadosti (66,89%). Prijatie návrhu na uzavretie úverovej zmluvy žalobcom, urobené úkonmi žalovaného (vyplnením bodu 6 žiadosti o poskytnutie úveru, vyhotovením listu a odoslaním listu - oznámenia v zmysle bodu 2.2 zmluvných dojednaní) obsahoval zmenu o údajoch o výške RPMN a treba to považovať za nový návrh v časti, ktorá sa týkala tejto zmeny. Zo strany žalobkyne nebol urobený žiadny ďalší písomný úkon, z ktorého by nepochybne vyplývalo, že RPMN akceptoval. Žalobkyňa upozorňuje aj na nesprávny výpočet RPMN a to ako v bode 5 (70,01%) a tiež v bode 6 (66,89%) žiadosti/zmluvy, nakoľko žalovaný pri výpočte RPMN nevychádzal zo skutočnej výšky poskytnutých peňažných prostriedkov, pretože len takúto sumu možno považovať za úver, pričom táto by výrazne prevyšovala RPMN uvedenú v bode 5 a v bode 6 a predstavuje v skutočnosti 93,02%. Nesprávna výška vyplýva aj z toho, že výška ročnej úrokovej sadzby úveru je vyššia ako výška RPMN. V závere upozorňuje na neprimeranú výšku odplaty za poskytnutie úveru, ktorá je 70,01% a podstatne prevyšuje odplatu stanovenú v ustanovení § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy. Nakoľko táto zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), v zmluve je uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa, žalobkyňa má za to, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa z vyplateného úveru vo výške 1.155,50 Eur zaplatila za obdobie od 14.6.2016 sumu vo výške 2.535,22 Eur, čím zaplatila vyššiu sumu než bola poskytnutá úverom bez poplatkov a bez úroku. Dôvodom vzniku bezdôvodného obohatenia je najmä plnenie bez právneho dôvodu, plnenie odplaty z neplatného právneho úkonu. Žalobkyňa touto žalobou poukazuje na nespočet rozhodnutí všeobecných súdov SR vo všetkých inštanciách, ktoré riešili a to aj vo vzťahu k žalovanému bezúročnosti a bezodplatnosti úverov, neprijateľných zmluvných podmienok. Napr. rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 18Co/109/2014, KS v Trenčíne sp. zn. 5Co/934/2015. Ďalej poukazuje na rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, týkajúce sa ochrany spotrebiteľov.

2. Okresný súd Galanta žalobe vyhovel a dňa 16.3.2018 vydal platobný rozkaz č.k. 27Csp/41/2018-18, proti ktorému však žalovaný podal včas odpor s vecným odôvodnením, preto súd platobný rozkaz zrušil v celom rozsahu uznesením č.k. 27Csp/41/2018-51 zo dňa 5.4.2018.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami žalobkyne doplnenej prednesom jej právnej zástupkyne, žalovaného, žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere, zmluvnými dojednaniami, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkom - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, kartou klienta, súhrnnou informáciou o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2012, inšpekčným záznamom Inšpektorátu SOI v Bratislave, ako aj ďalším obsahompisu a zistil tento skutkový stav veci.

4. Žalovaný v podanom odpore zo dňa 3.4.2018 popiera dôvodnosť tvrdení žalobkyne o absencii údajov o termíne konečnej splatnosti úveru. Pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti úveru, ako podstatnú skutočnosť žalovaný zdôrazňuje, že Zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah zmluvy tvoria aj

zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 13. sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a prílohy tvoriace súčasť zmluvy o RÚ (článok 7., ods. 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní). Na podporu uvádzaného žalovaný poukazuje na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, č. k. 13Co/111/2014 - 166, ktorý ohľadne významu oznámenia veriteľa ako súčasť zmluvy súd uviedol: V zmysle čl.7 zmluvných dojednaní (č.l. 138) predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky. Žalovaný tvrdí, že doba trvania zmluvy a tiež termín konečnej splatnosti úveru sú riadne uvedené a je splnená zákonná požiadavka. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam termín konečnej splatnosti vyplýva z Oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi a je totožný s dátumom splatnosti poslednej splátky úveru. Predmetné oznámenie zároveň obsahuje aj údaj o dátume splatnosti prvej splátky. Žalovaný sa nestotožňuje s tvrdeniami žalobkyne o tom, že tento údaj musí byť v zmluve obsiahnutý výslovne, nakoľko uvedený záver vylučujú hneď viaceré okolnosti. Požiadavka na uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru nie je požiadavkou na presnú dátumovú špecifikáciu. V takom prípade by zákonodarca logicky použil spojenie „dátum“ (tak ako napríklad uvádza pri náležitosti týkajúcej sa spotrebiteľa - „dátum narodenia“ alebo v § 10 ods. 2 písm. b), „dátumy čerpania“ a pod.). Podporne žalovaný poukazuje aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, kedy samotný súdny dvor uvádza, že ohľadne splatnosti splátok nie je potrebné, aby zmluva uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (výrok II rozsudku v spomenutej veci). Logickým dôsledkom a prepojením tohto záveru s náležitosťou „termín konečnej splatnosti“ je to, že postačuje také uvedenie údajov, ktoré termín konečnej splatnosti umožňuje identifikovať na základe v zmluve uvedených údajov, čo bolo zo strany žalovaného splnené. Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.04.2013 obsahuje určenie „termínu konečnej splatnosti“ viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacov a počtu mesačných splátok, spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Žalovaný poukazuje tiež na to, že záver žalobkyne spájajúci bezúročnosť úveru s neuvedením termínu konečnej splatnosti odporuje tiež Smernici 2008/48/ES. Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15 konštatoval, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Ani neuvedenie termínu konečnej splatnosti by nemohlo viesť k záveru o bezúročnosti úveru, pretože nie je v zmysle uvedené spôsobilé spochybniť možnosť, aby dlžník posúdil rozsah svojho záväzku v zmysle zmluvy. Žalovaný súčasne popiera závery žalobkyne o povinnom členení splátky úveru na zložky istina, úrok a iné poplatky. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. vyžaduje uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky len v prípade, ak sa splátky priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. O takýto typ úveru a prípad v zmluvnom vzťahu medzi sporovými stranami nejde. Pokiaľ ide o členenie splátky, ani tento výklad podávaný žalobcom neobstojí. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze III. ÚS 341/07 uviedol: „Nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu.“ Uvádza, že existujú 4 základné výkladné metódy: jazyková, logická, systematická, teleologická. Výklad právnej normy nemôže byť založený len na jednom spôsobe výkladu a už vôbec nie iba na jazykovom výklade. Jazykový doslovný výklad právnej normy podávaný žalobcom odporuje v prvom rade systematickému výkladu. Podstata systematického výkladu spočíva v tom, aký význam má obsah určitého ustanovenia či pri zohľadnení iných zákonných ustanovení (prípadne ustanovení iného zákona). V súvislostiach s výkladom § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je prvým ustanovením, ktoré treba zohľadniť § 9 ods. 5. Podľa jeho znenia spotrebiteľ má právo požadovať tzv. amortizačnú tabuľku obsahujúcu rozpis splátok a členenie splátky. Ak by zmluva mala obsahovať rozpisanie splátky, potom žalovaný nevidí žiadny zmysel práva spotrebiteľa požadovať amortizačnú tabuľku podľa § 9 ods. 5 zákona, keď dané údaje by už mal obsiahnuté priamo v zmluve. To len potvrdzuje skutočnosť o tom, že záver založený na jazykovom výklade popiera význam § 9 ods. 5. K argumentácii žalobkyne,

že v zmluve o revolvingovom úvere absentuje údaj o splatnosti jednotlivých splátok úveru, žalovaný poukazuje na to, že tento výklad je nesprávny, nakoľko, ako už bolo uvedené vyššie, aj Súdny dvor EÚ v rozhodnutí C-42/15 potvrdil, že, cit.: „... ohľadne splatnosti splátok nie je potrebné, aby zmluva uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ Žalovaný popiera tvrdenia žalobkyne o neuvedení presného údaj o výške úveru, pričom svoje tvrdenia zakladá na porovnávaní sumy úveru uvedenej v zmluve a vyplnenej čiastky. Žalobkyňa pri svojich tvrdeniach v prvom rade úplne opomína skutočnosti, ktoré sú spojené s vyplatením „nižšej“ sumy, ako je suma uvedená v zmluve. Suma úveru vo výške 1.350 Eur bola v prospech žalobkyne poskytnutá tak, že časť z tejto sumy bola súčasťou vzájomného vysporiadania (kompenzácie) pohľadávok a časť bola vyplatená v prospech účtu žalobcu. Poskytnutie úveru predstavuje z právneho hľadiska splnenie záväzku veriteľa poskytnúť úver. Žiadna právna úprava neurčuje, že pojem „poskytnutie úveru“ je rovnocenný či dokonca synonymom „vyplatenia úverových peňažných prostriedkov“. Tak tomu bolo aj v tomto prípade. Poskytnutím úveru sa v zmysle právnej úpravy a tiež ustálenej obchodnej praxe (vrátane bankovej i nebankovej) rozumie nielen vyplatenie prostriedkov úveru (v hotovosti, na účet a podobne), ale každá zákonom uznaná forma splnenia záväzku - teda aj započítanie. Samotná Dohoda o poskytnutí služby nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobkyňa Dohodu o poskytnutí služby uzavrieť nemusela a v podanej žalobe ani netvrdila a ani nepreukázala opak. Žalovaný taktiež popiera tvrdenia žalobkyne o nesprávnosti výšky RPMN. Vzhľadom k tomu, že výpočet RPMN sa uskutočňuje podľa presného matematického vzorca, ktorého obsah určuje príloha č. 2 k Zákonom o spotrebiteľských úveroch, čo odôvodňuje situáciu, kedy výška RPMN môže byť nižšia ako výška ročnej úrokovej sadzby, žalovaný vznáša v tejto súvislosti námietku aj z dôvodu nepredloženia vzorca výpočtu žalobcom, ktorý by mal obsahovať „správny“ údaj. V zmluve uvedená výška odplaty je v súlade s právnou úpravou zohľadňujúcou priemernú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Žalobkyňa namiesto právnej úpravy účinnej v čase uzavretia zmluvy nedôvodne porovnáva štatistické údaje zverejnené na internetovom portáli Národnej banky Slovenska, za stavu, kedy zákonodarca výšku odplaty reguloval explicitne. Zmluva bola medzi sporovými stranami uzavretá v roku 2013. Úverová zmluva, kam patrí aj zmluva uzavretá medzi účastníkmi, sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka a v otázkach, ktoré neupravuje Obchodný zákonník, ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Prednostné použitie Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské vzťahy bolo totiž do Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 102/2014 Z.z. a účinné od 01.04.2015. Na uzavretie zmluvy sa preto môžu použiť len tie predpisy z Občianskeho zákonníka, ktoré v roku 2013 osobitne upravili otázky neregulované Obchodným zákonníkom. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že v zmysle § 502 ods. 2 Obchodného zákonníka nie je v prípade úverovej zmluvy podľa zákona možné vysloviť neplatnosť celého dojednania o odplate ani v prípade, ak by tieto boli v rozpore so zákonom. Právna norma jednoznačne určuje iný následok, ako sa navrhuje podaným návrhom. Z obsahu tvrdení žalobkyne nevyplýva žiadna konkrétna skutková okolnosť, ktorá by ho oprávňovala požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný namieta zjavnú neodôvodnenosť nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Tvrdí, že zmluva o úvere je odplatnou zmluvou, ktorej charakteristickými znakmi sú poskytnutie peňažných prostriedkov veriteľom, stanovenie sumy týchto prostriedkov a odplata za ich poskytnutie. Tejto skutočnosti si bol dlžník pri podpise zmluvy plne vedomý. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť vrátiť iba poskytnuté peňažné prostriedky. Zmluva o úvere je obligatórne odplatnou, preto je relevantnou a namiesto skôr otázka, či suma splatená nad rozsah istiny odporuje zákonu (vzhľadom k moderačnému právu súdu v oblasti výšky odplaty za (spotrebiteľský) úver. Žalovaný záverom vznáša námietku premlčania uplatneného nároku, minimálne pokiaľ ide o úhrady realizované pred 13.03.2015, t.j. v období 3 rokov späť od momentu podania žaloby. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný žiada, aby súd žalobu zamietol a súčasne priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. K vyššie uvedenému odporu žalovaného sa žalobkyňa vyjadrila podaním súdu doručeným dňa 22.5.2018. Vo svojom stanovisku uvádza, že v procese uzatvárania zmluvy je nesúlad medzi RPMN uvedenom v žiadosti o poskytnutie úveru (bod 5 formulára), ktorú tam vpísal žalovaný a v Zmluve o revolvingovom úvere (bod 6 formulára), ktorú tam opätovne vpísal žalovaný a teda v časti o výške je Zmluva o revolvingovom úvere neplatná. Úverová zmluva je dvojstranný úkon. Pokiaľ ide o návrh a jeho prijatie, musí ísť o vzájomné a obsahovo zhodné prejavy vôle dvoch zmluvných strán, inak platná zmluva nevznikne. V danom prípade ide o nepochybne spotrebiteľský úver, ktorého podstatnou náležitosťou je dohoda o výške RPMN a zo zmluvy vyplýva, že výška RPMN je iná v návrhu ako je v akceptácii. Žalobkyňa poukazuje na to, že žalovaný minimálne od januára 2016 predkladá spotrebiteľom na podpis formulárové zmluvy, kde RPMN je uvedená presne, nie ako predpokladaná, z toho teda vyplýva, že ak

v súčasnosti žalovaný nemá problém presne určiť RPMN úveru na základe jemu dostupných údajov o úvere a jeho čerpaní, tak v minulosti nemohol mať tento problém a jeho tvrdenia o nedostatočnosti údajov v čase podpisu zmluvy pre určenie RPMN sú účelové. Žalobkyňa má stále za to, že žalovaný v úverovej zmluve neuviedol termín konečnej splatnosti úveru, predovšetkým predmetná formulárová zmluva neobsahovala ani rubriku s pojmom „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“ (v bodoch 5. a 6.), ale len počet splátok. Tvrdenie žalovaného, že uviedol termín konečnej splatnosti úveru v oznámení o schválení úveru, čo považuje za dostatočné, je jeho účelovým a nesprávnym tvrdením. Pokiaľ podstatné náležitosti zmluvy obsahovalo až neskôr doručené oznámenie veriteľa o schválení úveru, tak toto nebolo podpísané aj dlžníkom, teda sa nejednalo o dvojstranný úkon a nie je možné toto oznámenie považovať za súčasť uzavretej zmluvy. Oznámenie veriteľa zaslané dlžníkovi až následne po uzavretí zmluvy, treba považovať za jednostranný prejav vôle, ktorý sa mohol stať súčasťou zmluvy až jeho akceptovaním zo strany žalobcu, nakoľko oznámenie obsahovalo v porovnaní so samotnou zmluvou odlišné údaje týkajúce sa RPMN úveru, výšky revolvingu a aj RPMN úveru po revolvingu. Účelom náležitostí ustanovených v § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu umožňuje zorientovať sa v danej situácii, pretože inak by nebolo dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho plátbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda odplatu žalovaného. K tvrdeniu žalovaného, že výška úveru bola uvedená správne, pričom konštatuje, že použitie započítania pohľadávky z úveru voči odmene z Dohody o poskytnutí služby sú legitímne žalobkyňa uvádza, že žalovaný dohodou absolútne ignoruje princíp ochrany práv spotrebiteľa. Žalovaný žalobcovi strhol z úveru poplatok za to, že ak by snád v budúcnosti žiadal o odklad splátok, tento odklad mu povolí, ale maximálne troch splátok a to všetko za poplatok 215,75 Eur pri úvere 1.500 Eur. Ide o hrubú nerovnováhu práv sa povinností účastníkov spornej dohody v neprospech spotrebiteľa a považuje Dohodu o poskytnutí služby za neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto z tohto dôvodu ani započítanie pohľadávok nemôže v kontexte ochrany spotrebiteľa obstáť. Dohoda nebola podpísaná osobitne, bola súčasťou hlavnej formulárovej zmluvy o úver a žalobca ju nemal možnosť odmietnuť a nepodpísať. K porovnávaní výšky dojednanej úrokovej sadzby a RPMN s údajmi bánk, ktoré podľa žalovaného nie sú údajom preukazujúcim obvyklú výšku odplaty na finančnom trhu žalobkyňa poukazuje na rozhodnutie NS SR 5Cdo/26/2011, v ktorom uvádza, že neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednávania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Tvrdenie žalovaného, že za podstatné prevýšenie odplaty sa považuje odklon od priemernej sadzby o 25-27% je účelové, pričom percentuálnu výšku tohto odklonu si žalovaný prispôbil svojej situácii, nakoľko je známe, že všeobecnými súdmi ustálený a akceptovaný odklon od priemernej sadzby odplaty na finančnom trhu je maximálne 20%. Vznesenú námietku premlčania žalobkyňa považuje za nedôvodnú, nakoľko právo žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia sa nepremiľčalo ani v objektívnej ani v subjektívnej premlčacej lehote. Podľa názoru žalobkyne a názorov súdov v obdobných prípadoch je objektívna premlčacia doba v danom prípade desaťročná, pretože bezdôvodné obohatenie žalovaného je potrebné považovať za úmyselné. Vzhľadom na dôvody uvedené v žalobe ako aj na predmetné zdôvodnenie má žalobkyňa za to, že v tomto prípade existuje množstvo právnych dôvodov, pre ktoré je poskytnutý úver žalobkyne bezúročný a bez poplatkov a zároveň uviedla, že na svojej žalobe trvá.

6. Dňa 31.7.2018 žalovaný doručil súdu vyjadrenie k vyjadreniu žalobkyne, v ktorom uvádza, že žalobkyňa nesprávne vysvetľuje ním uvádzané súvislosti v súvislosti s uzavretím zmluvy a údajnou „dohodou“ o RPMN. Poukazovanie na spôsob uzatvárania zmluvy v inom období (kedy sa zmluva uzatvára pri komunikácii so zástupcom žalovaného) je pre prejednávajúcu vec neakceptovateľné, pretože zmluva medzi sporovými stranami bola uzatváraná odlišne. Žalovaný v tejto súvislosti opätovne poukazuje na to, že pri uzatvorení zmluvy nedošlo k žiadnej zmene v údajoch RPMN, nakoľko jej výsledná hodnota bola presne uvedená v bode 6 (čo vylučuje tvrdenia žalobkyne o „absencii RPMN“ v bode 6). V bode 5 sa nachádza údaj o RPMN, ktorá je s ohľadom na časové obdobie podania žiadosti (kedy nie sú známymi všetky relevantné údaje, ktoré sa do zákonného matematického vzorca výpočtu RPMN vkladajú) označená iba ako predpokladaná - s ohľadom na tú skutočnosť, že RPMN sa určí v okamihu akceptácie návrhu zo strany veriteľa). Žalovaný postupoval správne, keď zdôrazňoval práve uvádzanú okolnosť, t.j. okamih výpočtu. Nakoniec, už na základe samotného označenia uvedených náležitostí musí byť každému spotrebiteľovi zrejmé, že údaje „predpokladaná RPMN“ a „RPMN za úver“ nie sú synonymami. Žalovaný sa pridrižava svojej doterajšej argumentácii a poukazuje na to, že obdobné právne závery prezentoval pri svojej rozhodovacej činnosti napríklad aj Krajský súd v

Trenčín v uznesení, č. k. 5Co/839/2015. Ďalej žalovaný uvádza, že oznámenie veriteľa o schválení úveru predstavuje dokument, ktorý má informatívnu povahu a ktorý je iba potvrdením už dojednaných náležitostí medzi zmluvnými stranami, ktoré sú obsahom samotnej zmluvy. Cieľom predmetnej listiny je predovšetkým informovanosť spotrebiteľa titulom zhrnutia už dohodnutých zmluvných údajov - teda aj termínu konečnej splatnosti, ktorý bol v zmluve vymedzený dostatočným a pre spotrebiteľa zrozumiteľným spôsobom. Tvrdí, že pokiaľ ide o členenie splátky, výklad podávaný žalobkyňou neobstojí. Aj podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3Cdo 146/2017 : Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Žalovaný popiera aj tvrdenia žalobkyne o absencii osobitnej podpisovej doložky Dohody o poskytnutí služby, nakoľko skutočnosť preukazujúca opak musí byť súdu známa už z listiny predloženej k doručenej žalobe. Žalobkyňou koncipované tvrdenia sú navyše veľmi zmätočné, nakoľko na jednom mieste uvádza, že z Dohody nevyplývala osobitná podpisová doložka, v ďalšom riadku však uvádza, že jej nebola daná možnosť Dohodu odmietnuť a nepodpísať. Ak žalobkyňa poukazuje na to, že vzorec výpočtu RPMN, ktorý predložil žalovaný, je nesprávny, potom žalovaný poukazuje na to, že zo strany žalobkyne nedošlo k predloženiu žiadneho dôkazu, ktorý by mal jej tézy podporiť. K odplate na finančnom trhu v čase uzatvorenia zmluvy žalovaný tvrdí, že pripúšťala výšku RPMN, ako bola dojednaná v zmluve o revolvingovom úvere. Ak žalobkyňa operuje s tými skutočnosťami, že táto v sebe zahŕňa aj výšku odplát tých subjektov, ktoré poskytovali „neprimerané až úžernícke úroky“, je (bolo) potom vecou zákonodarcu (nie veriteľa) sa s takouto situáciou vysporiadať; uvedené však nič nemení na tom, že v predmetnom období samotný zákon takúto výšku odplaty explicitne pripúšťal. Záverom popiera tvrdenia žalobkyne, že by sa žalovaný úmyselne úmyselné obohatil tým, že by opakovane používal nekalé obchodné praktiky. Podľa komentárovej literatúry v desaťročnej premlčacej doby sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí vtedy, keď bezdôvodné obohatenie bolo získané úmyselne. Úmysel (či už priamy alebo nepriamy) musí smerovať k bezdôvodnému obohateniu a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Nestačilo by teda, kedy povinný získal bezdôvodné obohatenie neúmyselne a potom by si ho úmyselne ponechal (Vojčík, P. : Občiansky zákonník - komentár. IURA Edition. 2009). Pokiaľ by mala byť v posudzovanom prípade aplikovaná desaťročná premlčacia doba stanovená v § 107 ods. 2 ObčZ pre prípad získania úmyselného bezdôvodného obohatenia, bolo by preto nutné preukázať existenciu vedomosti žalovaného o tom, že existuje skutočnosť, od ktorej odvodzuje vznik a existenciu bezdôvodného obohatenia. Existencia úmyslu získať bezdôvodného obohatenia nie je daná s eventualitou, že by bezdôvodné obohatenie mohlo vzniknúť. Žalobkyňa v podanom vyjadrení neuviedla a ani nepreukázala jedinú skutočnosť o vedomosti žalovaného o tom, že by mal získať bezdôvodné obohatenie. Prieči sa akejkolvek dokázanej skutočnosti či všeobecnému chápaniu, aby žalovaný mal konať s úmyslom porušiť právne predpisy a týmto porušením získať bezdôvodné obohatenie. Vzhľadom na uvedené tvrdenia žalobkyne žalovaný popiera a navrhuje, aby súd žalobu zamietol.

7. Po vyvolaní veci na pojednávaní vytyčenom na deň 4.2.2019 súd zistil, že na pojednávanie sa osobne dostavil právny zástupca žalobkyne, nedostavil sa právny zástupca žalovaného, predvolanie na pojednávanie mal vykázané riadne a včas a neúčast' ospravedlnil. Súd teda pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného. Právny zástupca žalobkyne pred súdom uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava podanej žalobe, keď zmluvy bližšie tam definované sú podľa názoru žalobkyne neplatné a zároveň majú za to, že ak by aj súd vyhodnotil, že platné sú, treba ich považovať za bezúročné a bez poplatkov z dôvodov bližšie špecifikovaných. Námietku premlčania vznesenú žalovaným pokladá za neopodstatnenú, keď žalovanému aj v minulosti boli vytykané nekalé obchodné praktiky. Má za to, že návrh je dôvodný, je preukázané, že došlo v danom prípade k bezdôvodnému obohateniu, ktoré žiada vydať. Navrhuje, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 1.379,72 Eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 15.6.2016 do zaplatenia a aby priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

8. Žalobkyňa dňa 30.4.2013 písomnou žiadosťou požiadala žalovaného o poskytnutie revolvingového úveru, pričom v žiadosti v bode 5 uviedla, že požaduje úver vo výške 1.500 Eur, so splatnosťou úveru v 42 mesačných splátkach, pričom mesačná splátka (vrátane úrokov), celková čiastka, ktorú má žalobkyňa zaplatiť, potom predstavuje 3.375,54 Eur, predpokladaná RPMN 70,01%, ročná úroková sadzba 70,01%, priemerná RPMN 47,29%, ďalej sa v žiadosti uvádza poskytnutá suma revolvingu 790,84 Eur. V žiadosti sa ďalej v bode 6 nachádzajú údaje o schválenom úvere, a to poskytnutá čiastka úveru 1.350 Eur, výška mesačnej splátky (vrátane úrokov) v sume 72,33 Eur, počet splátok 42, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť 3.037,86 Eur, RPMN za úver 66,89%, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, priemerná RPMN 47,29 Eur, poskytnutá čiastka revolvingu 711,73 Eur,

celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.835,92 Eur. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,01%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,20%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,75%.

9. Podľa § 44 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu. Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

10. Podľa § 46 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov. Pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

11. Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 451 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

15. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

16. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 9 ods. 1 zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

18. Podľa § 9 ods. 2 zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky,

ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

19. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

20. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., /účinného ku dňu omeškania/ výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Súd v prvom rade skúmal naplnenie podstatných náležitostí stanovených ust. § 9 zák. č. 129/2010 Z.z..

23. Podľa názoru súdu na právny vzťah strán sporu na základe uzavretej zmluvy zo dňa 3.5.2013 sa vzťahujú ustanovenia o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/>> Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom v čase uzavretia zmluvy.

24. Z predloženej žiadosti/zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ktoré žalobkyňa ako dlžník podpísala dňa 30.4.2013 a žalovaný ako veriteľ dňa 3.5.2013 možno ustáliť, že niet pochyb o tom, že v danom prípade strany sporu mienili uzavrieť individuálne špecifikovanú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovaný mal poskytnúť žalobkyni úver vo výške 1.350 eur za podmienok uvedených v bode 6 uvedenej zmluvy. V tej súvislosti je však potrebné uviesť, že v čase podpísania žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru žalobkyňou, bola podpísaná len časť 5. zmluvy, t.j. údaje o požadovanom revolvingovom úvere (kde je uvedené v zátvorke poznámka vyplňte), pričom bod 6. údaje o schválenom revolvingovom úvere (kde je uvedené v zátvorke poznámka nevyplňujte), boli do zmluvy dopísané až po podpise žiadosti žalobkyňou, a to žalovaným dňa 3.5.2013 a zároveň bolo žalobkyni zaslané oznámenie veriteľa o schválení úveru ohľadne zmluvy, kde sú uvedené jednostranne žalovaným údaje o schválenom úvere, ktoré oznámenie veriteľa už žalobkyňa ako dlžník nepodpisovala. V bode 7. zmluvy žalobkyňa ako dlžník prehlásila, že sa so zmluvnými dojednaniami zoznámila a nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať, zároveň v uvedenom bode vzala výslovne na vedomie a súhlasila s tým, že ním požadovaná poskytnutá čiastka je maximálna, a že veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti dlžníka splácať požadovaný úver, poskytnutú čiastku úveru jednostranne znížiť, upraviť výšku, počet a splatnosť jednotlivých splátok úveru, RPMN úveru. Z uvedenej žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu, ktorú podpísala žalobkyňa dňa 30.4.2013, a to z bodu 5. uvedenej žiadosti vyplýva, že žalobkyňa požadovala úver vo výške 1.500 Eur, so splatnosťou úveru v 42 mesačných splátkach, pričom mesačná splátka (vrátane úrokov), celková čiastka, ktorú má žalobkyňa zaplatiť, potom predstavuje 3.375,54 Eur, predpokladaná RPMN 70,01%, ročná úroková sadzba 70,01%, priemerná RPMN 47,29%. % . Ďalej sa v žiadosti uvádza poskytnutá suma revolvingu 790,84 Eur, pričom v zmysle uvedených zmluvných dojednaní v bode 7. tejto žiadosti bolo na vôli veriteľa, či tomuto návrhu - žiadosti vyhovie resp. nie, pričom toto rozhodnutie záviselo od posúdenia a po vyhodnotení údajov o dlžníkovi, pričom v zmysle uvedených dojednaní mal možnosť schváliť iné parametre požadovaného úveru, ako dlžník uviedol v bode 5. žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru. Schválenú výšku úveru dopísal do žiadosti žalovaný dňa 3.5.2013, a to do bodu 6. uvedenej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru takto: poskytnutá čiastka úveru 1.350 Eur, výška mesačnej splátky (vrátane úrokov) v sume 72,33 Eur, počet splátok 42, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť 3.037,86 Eur, RPMN za úver 66,89%, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, priemerná RPMN 47,29 Eur, poskytnutá čiastka revolvingu 711,73 Eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.835,92 Eur. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,01%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,20%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,75%. Keďže nedošlo k úplnej akceptácii žiadosti žalobkyne o úver, zo strany žalovaného išlo o uvedenie údajov úveru poskytovaného za iných podmienok ako navrhla v žiadosti žalobkyňa, zo strany žalovaného ako veriteľa išlo teda o nový návrh na uzavretie úverovej zmluvy, ktorý zo strany žalobkyne ako dlžníka nebol písomne akceptovaný, preto podľa názoru súdu v danom prípade nedošlo ani k dodržaniu predpísanej písomnej formy, ako to požaduje ust. § 9 ods. 1 zákona. č. 129/2010 Z.z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/>> o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, preto podľa názoru je zmluva v celom rozsahu neplatná.

25. Súd skúmal dotknutú zmluvu s dôrazom na to, že údaje určujúce základné parametre poskytnutého spotrebiteľského úveru požadované kogentnými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch, musia byť v zmluve definované jednoznačným a nespochybniteľným spôsobom tak, aby mal spotrebiteľ možnosť jednoducho zistiť, aká je výška úveru, prípadne aj dojednaného revolvingu, výška úrokovej sadzby, odmeny, ročnej percentuálnej miery nákladov atď. Pokiaľ spomínané podstatné náležitosti zmluvy obsahovalo až neskôr doručené oznámenie veriteľa o schválení úveru a toto nebolo podpísané aj dlžníkom, nejedná sa o dvojstranný právny úkon a nie je možné ho považovať za súčasť zmluvy uzavretej medzi stranami sporu. Súd je toho názoru, že spomínané oznámenie nie je súčasťou zmluvy. Uzatvorení zmluvy predchádza ponuka, následná akceptácia znamená uzavretie zmluvy. Súd preto vyhodnotil oznámenie veriteľa zaslané dlžníkovi až následne po uzavretí zmluvy ako jednostranný prejav vôle, ktorý sa mohol stať súčasťou zmluvy až jeho akceptovaním zo strany žalobkyne a danú skutočnosť nemal preukázanú, keďže toto oznámenie k zmluve nie je podpísané žalobkyňou. Súd takýto spôsob uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy považuje za nekalú prax žalovaného, nakoľko v čase podpisu zmluvy žalobkyňa nevedela, v akej výške a s akými podmienkami jej bude schválený úver, pretože vypisovala len žiadosť o poskytnutie úveru a schválenie úveru jej malo byť oznámené následne žalovaným, kde už ale nemala možnosť ovplyvniť výšku úveru, ani podmienky, za ktorých je úver poskytnutý - výšku úrokov, splátky a podobne. Za tejto situácie, keď nedošlo k platnému uzavretiu

zmluvy, predmetom ktorej je poskytnutie úveru, išlo o plnenie zo strany žalovaného bez právneho dôvodu a preto, ak žalobkyňa zaplatil viac ako jej žalovaný poskytol, išlo z jej strany tiež o plnenie bez právneho dôvodu, a následkom toho bol vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného v rozsahu, v akom žalobkyňa zaplatila viac, ako jej žalovaný poskytol.

26. Súd poukazuje na to, že ak by aj došlo k platnému uzavretiu zmluvy dňa 3.5.2013, tak táto zmluva s ohľadom na charakter účastníkov a predmet plnenia je zmluvou spotrebiteľskou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 3.5.2013, kedy mala byť zmluva uzavretá. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravuje tento zákon v § 9 ods. 1, 2, ktorý v ods. 1 vyžaduje písomnú formu pri takejto zmluve a v odseku 2 upravuje zákonom požadované náležitosti takejto zmluvy, okrem všeobecných náležitostí podľa OZ. Nedostatok čo i len jednej náležitosti uvedenej v § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/, y/ má za následok to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva v znení v akom bola podpísaná žalobkyňou ako dlžníkom dňa 30.4.2013 a žalovaným ako veriteľom dňa 3.5.2013, neobsahovala náležitosti upravené v § 9 ods. 2 písm. f/, j/ a k/ zákona o spotrebiteľských úveroch.

27. Neobsahovala teda vymedzenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Ak žalovaný vo vyjadrení poukazoval na to, že údaj o konečnej splatnosti úveru je uvedený v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, tak toto oznámenie bolo vyhotovené žalovaným až po podpise zmluvy žalobkyňou, t.j. po XX.X.XXXX, teda v čase podpisu zmluvy žalovaným dňa 3.5.2013. Zmluva túto zákonom vyžadovanú náležitosť neobsahovala a pokiaľ túto náležitosť obsahovalo oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, išlo o doplnený návrh žalovaného na uzavretie zmluvy, žalobkyňou neakceptovaný. Až v samotnom oznámení je uvedená konečná splatnosť úveru. Jednou z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o konečnej splatnosti úveru. Na základe uvedeného možno konštatovať, že údaj o konečnej splatnosti úveru v dotknutej zmluve absentuje. Zo žiadneho ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva, že v prípade revolvingového úveru, nemusí predmetná zmluva obsahovať údaj o konečnej splatnosti úveru. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. Význam uvedenej zmluvnej náležitosti súvisí aj s ďalšími nárokmi veriteľa vyplývajúcimi zo zmluvy o úvere. Súd pripomína, že v zmysle ustálenej súdnej praxe (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.11.2013, sp. zn. 5Co/165/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.05.2012, sp. zn. 1Co/30/2012, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.02.2014, sp. zn. 5Co/567/2013) veriteľovi prislúchajú zmluvné úroky ako odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov do splatnosti úveru, po jeho splatnosti má nárok na úrok z omeškania. Uvedený údaj preto slúži na rozlíšenie, dokedy je dlžník povinný platiť zmluvné úroky a odkedy úroky z omeškania. Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch a to jeho vyššie uvedených ustanovení je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.9.2012, sp. zn. 17Co/151/2012. 32).

28. Zmluva tiež neobsahovala údaj o RPMN úveru, pretože v zmluve v časti 5. je uvedená len „predpokladaná RPMN“. Uvedenie predpokladanej výšky RPMN nespĺňa podmienku upravenú v § 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ, t.j. uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zákone sa ako náležitosť zmluvy vyžaduje uvedenie presného údaj o RPMN (nie predpokladanej) a účelom zákona bolo, aby spotrebiteľ mal možnosť na základe tohto jednoznačného a presného údaj porovnať produkty na úverovom trhu, dozvedieť sa celkové náklady na úver a posúdiť výhodnosť úveru. Údaj označený ako predpokladaný spôsobuje stav právnej neistoty spotrebiteľa.

29. Taktiež súd mal preukázané, že v zmluve o úvere absentuje údaj požadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) a to údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedený iba počet splátok a výška mesačnej splátky. Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením. Údaj o termínoch splátok úveru žalovaný ako dodávateľ uviedol až do oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 3.5.2013, pritom toto oznámenie je potrebné v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho

zákonníka považovať za nový návrh zmluvy vzhľadom na to, že tento však nebol žalobkyňou podpísaný, nemohol sa ani stať súčasťou zmluvy.

30. Neuvedenie náležitostí upravených v § 9 ods. 2 písm. f/, j/ a k/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu 3.5.2013, spôsobuje s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu 3.5.2013 bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru poskytnutého žalobcovi na základe predloženej zmluvy, t.j. v konečnom dôsledku rovnaký následok, aký nastáva pri vyššie uvedenom vyhodnotení vzťahu strán sporu, t.j., že medzi stranami nebola uzavretá platne zmluva o revolvingvom úvere z dôvodu chýbajúceho konsenzu oboch zmluvných strán.

31. V konaní nebolo medzi stranami sporné, že titulom zmluvy o revolvingvom úvere č. XXXXXXXXXXXX bol žalobkyni žalovaným poskytnutý úver v sume 1155,50 eur a táto titulom tejto zmluvy zaplatila žalovanému sumu 2535,22 eur, teda nad rámec istiny zaplatila sumu 1379,72 eur. S poukazom na uvedené teda súd vo výroku tohto rozsudku zaviazal žalovaného na zaplatenie bezdôvodného obohatenia celkom v sume 1379,72 eur. Súd priznal žalobkyni aj úroky z omeškania uplatnené v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. vo výške 5, % ročne z istiny od 15.6.2016 do zaplatenia, čo je o 5 percentuálnych bodov viac ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, (k 15.6.2016 táto bola vo výške 0,00 %). Maximálna výška úrokov z omeškania je stanovená kogentným zákonným ustanovením, a to § 3 citovaného nariadenia vlády.

32. Na základe horeuvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

33. Podľa § 2 ods. 2 prvá veta zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, k je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný alebo odporca nemá v konaní o rozvod manželstva, o určenie neplatnosti alebo o určenie neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, a v konaní pred správny súdom.

34. Podľa § 4 ods. 2 písm. u/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, od poplatku je oslobodený spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu.

35. Znenie § 2 ods. 2 prvej vety ustanovuje, že žalovaný zaplatí poplatok alebo jeho pomernú časť podľa výsledku konania. Výsledok konania - teda meritórne rozhodnutie súdu vo veci samej - by malo byť základom pre výpočet súdneho poplatku, a teda nie pôvodne uplatňovaný nárok žalobcu, aj keď, samozrejme, môžu byť totožné, ak súd podanej žalobe vyhovie. Vychádzajúc z uvedeného súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 82,50 eur (6 % zo sumy 1379,72 eur)

36. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Na základe horecitovaného v spojení s tým, že v spore mala plný úspech žalobkyňa, súd rozhodol tak, že jej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta, v 2 vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa § 38 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku.